

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת נוח תש"כ

**בסיס
איתן**
סיפור לשבת

פרשה מאירה

ממון חברינו

שלום חברים! מה שלומכם?

חשבתם פעם מה היה החטא שגורם לכל הספור של המבול? מהו הדבר החמור שבגללו נגזרה הגזרה הקשה של החריבת העולם במי המבול?

אנשי דור המבול התנהגו בצורה שאינה ראויה, בהרבה דברים. אבל חכמינו מלמדים אותנו שהדבר שעליו נגזרה הגזרה היה הגזל. כאשר האנשים לא נהגו בממון של חבריהם וגזלו זה מזה - הקדוש ברוך הוא החליט להעניש את כל העולם, ורק נח ומשפחתו נצלו.

מכאן אנחנו למדים עד כמה עלינו להזהר ברכוש הזולת. כלנו יודעים בודאי שאסור לגזול, אבל עלינו להזהר גם בדברים הקטנים שלפעמים אנחנו לא שמים לב אליהם. למשל, לא להשתמש בלא רשות בחפצים של החבר ולא לגרום שום נזק לדברים של אחרים ושל הצבור.

על ידי שננהג בצורה נכונה זה עם זה, נוכל לשמור את העולם שלנו שיהיה טוב ונעים לחיות בו! שבת שלום ומבורך!

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

הוא היה המלשין של העירה, זה שנושא בתפקיד המתחנחן אצל בעלי השורה, שמנסה בכל דרך למצא חן בעיני ראש העיר, בעיני מפקד המשטרה, בעיני מושל המחוז, ובדרך הוא מוכן לרמס ולדרס. כל מי שנקרה בדרך עלול לפל קרבן ולשוננו הרעה. מעולם אינו נושא פנים לדל או לעשיר, אחת היא בעיניו אם העלמת מס נעשית על ידי מנהל הבנק העשיר, שהעלים סך נכבד מהכנסותיו בשוק האפר מרשיות הפס, או שזלפה האלמנה לא שלמה לידי פקיד העיר את מס הבשר הקבוע לכל ראש. הוא גם אינו נוהג להעלים עינו מעבירות קטנות שדרךם של אנשים לדוש בהן בעקב רגליהם, על הכל הוא בא חשבון אצל ראש העיר או המושל שמתגמלים אותו באופן מכבד כדי שימשיך לזמר לאזניהם. כך שאם חלילה וחס עלה בדעתו של חנוני כלשהוא למכור חפץ ללא רשום בפנקס המכירות המסדר, שומה עליו לבדק בשבע עינים שאזנו של המלשין אינה כרויה בקרוב מקום.

ברור שלא היה עליו להוסיף ולטרוח כדי להיות משא שנאתם של כל בני העיר, שכן כל דורס ידע לרקס בכניסתו של זה לבית הכנסת וללחש בקול מתנגן 'ארור מכה רעהו בשתר...' וכל מי שרק נתמל בצדודיותו, מסובב את ראשו.

גדולה היתה איפה השמחה ביום שבו התפרסמה השמועה כי לא עוד, מהיום הקיץ הקץ לזמירותיו של המלשין. הוא כבר אינו פאן, הלך לו אל עיר אחרת, אמנם לא הרחק, אבל העקר שהלך.

מאחר שמקצוע שנוכש בעמל של שנים לא מחליפים כל כך מהר, כך גם הוא לא מצא שום סבה מצדקת שבגינה יחפש לו מקצוע אחר. ומהר מאד ידעו כל בני העיר החזקה על פגיעתו הרעה של האיש שמקורב בא, ונשמרו ממנו כשם שנשמרו בני העיר הקודמת, ושנאו אותו שנאה יתרה על מה ששנאו אותו שכניו הקודמים.

לאחר מספר חדשים שבהם התגורר בשכירות, החליט כי מצאה העיר חן בעיניו, וכדאי הדבר שישקיע בקרקע הגונה במקום מכבד ויבנה לו בית לתלפיות. אך עד מהרה גלה כי אין, ולו פסת קרקע אחת, פנויה בעבורו. כל מקום שמצא חן בעיניו התברר בדיעבד כעומד לבניה, נמכר, השכר, החפר, הלגם, ועוד כהנה וכהנה תרוצים, שהצד השונה בין כלם שאיש מבני העיר אינו מוכן לתת לו ולו שטח קטן לבנות את ביתו.

משראה כי כך פני הדברים פנה ישירות אל מושל המחוז ורמז לו כי הגיע זמן פרעון השטר. מצפה הוא לתגמול על הלשונותיו, ושטח מתאים לבניה בהחלט יהיה בבחינת דבר בעתו מה טוב.

המושל שלא היה טפש הבין כי בני העיר עשו יד אחת כנגד המלשין, כך שכל אפשרות לעזר בענין זה אינה ברת בצו. אך כדי לפיס את המלשין שמולו הצהיר בנדיבות: 'ראה ידידי, להכריח את בני העיר איני יכול. אך כל קרקע שתמצא פנויה ללא בעלים, שלך היא במתנה ממני, והרשות נתונה לך לבנות עליה את בית חלומותיך'.

יצא האיש מעודד מבית המושל והחל תר אחר שטח אדמה מתאים. לאחר חפזים לא ארכים מצא בקצה העיר שטח עצום מכסה שכבת כפור עבה עומד שם ללא שלוט, ללא גדור, ללא סימן, מתאים בדיק להגדרת המושל.

כבר למחרת נערמו שם ערמות של לבנים, מלט, חול, חצץ ושאר חמרי בנין והפועלים החלו עוסקים במלאכה במרץ. נדבך אחר נדבך, שורה על גבי שורה. קומה וקומתים כבר גבהו מעל פני הקרקע, אפשר היה להבחין כי כאן יעמד בית שדומה יותר לארמון מלכותי מאשר לבית מגורים. האיש הסתובב מאשר בין הפועלים וחמרי הבנין, קורן כלו מאשר ושמח כמו ילד קטן על כל אבן נוספת שמנחת בארמונו העתידי.

למרבית פליאתו הוא מבחין כי אנשים רבים שמחים עמו בשמחה זו, וישבי העיר שמעולם לא הצהיבו לו פנים, באים בהמוניהם לאתר הבניה, מביטים על הארמון המקם ועולה ומחכים במלא שפתים. הם פשוט נהנים, אין ספק.

'למה אתם כל כך שמחים?' תפס האיש את אחד העוברים ושבים בדש בגדו ודרש תשובה.

'לא כלום, בסך הכל נהנים לראות'. 'האם אין הארמון יפה בעיניכם?' 'לא ולא. אדרבה, מדהים הוא ביפיו'. 'מה אם כן מסכת החיוכים הזו? אמר לפני, ולא, אני מבטיח לך שלא תשאר עצם שלמה בגופך!'

ראה האיש שפלתה אליו הרעה וגלה את הסוד: 'אמנם נהדר הוא הארמון ויפה למראה, אך עוד מעט יבוא הקיץ, השמש תצא, והקרח יפסיר והארמון המפאר יתפרק לגורמים לתוך הנהר השואף שעליו הוא נבנה'.

...

אם נזכר כי בסיס שאינו איתן הוא סכנה לבנין כלו, נתיחס אל המשימה ביתר כבד ראש. גם אם אנחנו בונים את הארמון הנפלא ביותר, אם הוא לא יהיה בנוי על בסיס מתאים, יציב וזקן, ביום שבו תצא השמש ותמיס את מעטה הקרח, עלולים אנו לגלות כי כל ההשקעה שאותה השקענו בילדינו ירדה לטמיון, כי פשוט בחרנו בעבורם בסיס שאינו איתן דיו, נתנו את בני יסודות חיייהם בידי כאלה שלא היו אמונים על מלאכתם, והתאצאות מדברות בעד עצמם. אם נבין - לא נפל...

באדיבות "שלום לעם"

זוכה המאירי לפרשת האזינו:
נעה סמואל מנוף איילון!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

חידת חדגא:

"צמח טורף בפרשה" -
הסבירו למה הכוונה
ומה הפירוש לפי רש"י?

חידת פולקע:

שתי בלילות בפרשה.
מה הן?

שאלות בפרשה

1. מה היו מידות האורך, הרוחב והגובה של התיבה?
2. האם הדגים הוכנסו לתיבה?
3. במשך כמה זמן ירד המבול?
4. איפה נחה התיבה?
5. מה מסמנת הקשת?
6. כמה שנים חי נוח?
7. מה קרה לאנשי דור הפלגה?

מילים מבולבלות

זהו את המילים והביטויים המבולבלים (מתוך "שביעי" של הפרשה)

רוגש	רתח	נוחר	אפר שדך	הדרן	לבננה
לו יחדו	הרץ אכל	ותלמדו	כדי שם	בין מובנות	מר אב

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

